

[Tilbage](#)**Mindeord om Mor (10.12.1912 – 29.11.2002)**

af Troels Kielland-Brandt

=====

Elisabeth Kielland-Brandt, "Lisbeth", er død på Lokalcenter Rosenvang i Århus, 89 år gammel.

Lisbeth KB er født i Kbh. i 1912 som den ældste af fire børn af cand.theol. Gustav Brøndsted og Frederikke B., født Stricker. På Øregård Gymnasium, hvorfra hun blev student i 1931, mødte hun sin mand gennem hele livet, Johannes KB. De to spillede sammen i flere skolekomedier, gerne i kæresteparrets roller. De blev gift i 1937, og parret bosatte sig først i Århus hvor Johannes arbejdede som kemiingeniør på Århus Oliefabrik. I 1944 flyttede de tilbage til København, men i 1957 gik vejen atter til Århus, og denne gang blev de her. De fleste af årene boede de på Kastanievej i Viby. I januar 1996 måtte Lisbeth flytte til det nærliggende Lokalcenter Rosenvang. Lisbeth og Johannes nåede at fejre diamantbryllup i al stilhed i 1997, men da var Lisbeth allerede stærkt svækket. Johannes døde i 1999.

Lisbeth og Johannes fik sammen fire børn hvoraf dog nummer to døde som spæd. Lisbeth efterlader tre børn, syv børnebørn og to oldebørn.

Allerede i gymnasietiden modtog Lisbeth tegneundervisning af sin farbror, billedhuggeren Knud Brøndsted, og hendes talent bragte hende ind på Kunsthåndværkerskolen i København, hvor hun blev uddannet til kattuntrykker med et fornemt resultat. Med ægteskabet blev hendes karriere som kattuntrykker sat i stå, men hun fortsatte med at tegne. Derudover dyrkede hun sang og musik. Hun fik bl.a. sangundervisning hos sin slægtning og parrets ven, talepædagogen Vagn Rehling.

Da den sidste af børnene var kommet hjemmefra i 1964, besluttede Lisbeth atter at få sit eget arbejdsliv. Skønt midt i 50-erne tog hun en uddannelse som fritidspædagog og fik straks arbejde på Fritidshjemmet Fuglebakken. Her fik hun 10 gode arbejdsår, og mange husker med glæde "fru Brandt" herfra. En af hendes særlige fortjenester her var at introducere børn til bøgernes og fortællingernes verden.

Som pensionist genoptog Lisbeth sin kunstneriske aktivitet, idet hun igennem adskillige år fulgte kurser i tegning og maling hos Inge Wohlert på FOF. Ligesom i sine unge dage arbejdede hun uhyre grundigt og kvalitetsbevidst, men nu med nye teknikker, bl.a. oliekridd, akvarel og kolla-ger.

Naturen var og blev Lisbeths foretrukne motiv, hvadenten det blev til blyantstegninger af eksotiske fugle i Zoologisk Have, bladornamenter til stoftrykmønstre eller (i de senere år) akvareller af landskaber. Men måske de allerbedste af hendes arbejder er nogle meget tidlige blyantstegninger efter klassiske skulpturer.

Mange af Lisbeths billeder har været udstillet, længst tid i "kafeen" på Rosenvang, men også i Fredenskirkenes lokaler og på genoptræningscentret Tranehaven i Ordrup, København.

Ligesom for mange andre af Lisbeths generation blev besættelsestiden en dramatisk periode. Hendes ældste lillebror Karl Gustav blev som frihedskæmper henrettet af tyskerne, og begge hendes forældre sad i fængsel i en periode for deltagelse i jødetransporterne.

Lisbeth har altid afskyet uretfærdighed, og hun fik især i sin modne alder et klart blik for de negative følger af social ulighed. Det er karakteristisk for hende at hun underbyggede sit følelsesmæssige engagement med praktisk-saglige argumenter, som f.eks. når hun sagde at det kunne betale sig at give de unge rodløse mennesker nogle gode fritidstilbud, for så kunne man spare mange penge i kriminalforsorgen.

Alle som kendte Lisbeth, må have følt beundring og respekt for hendes høje etiske og æstetiske idealer, men de må også være blevet smittet af hendes glæde ved sanseindtrykkene, det være sig fra det biologiske liv i naturen, eller fra menneskets åndsprodukter i billedkunsten, musikken eller ordkunsten.

[Tilbage](#)